

Sygn. akt II AKa 138/19

Lublin, dnia 2 października 2019 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - sędzia	SA Mariusz Młoczkowski (spr.)
Sędziowie:	SA Grażyna Jakubowska SA Beata Siewielec
Protokolant	st. sekr. sądowy Monika Wyczółkowska, st.sekr.sądowy Anna Kijak

przy udziale prokuratora Anny Potręć-Goldsztein

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2019 r.

sprawy **J. K. (1)** s. L. i K. z d. N. urodzonego (...) w P.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 271 § 3 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 12 kk,

A. K. (1) s. R. i I. z d. C. urodzonego (...) w P.

oskarżonego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk,

M. M. (1) s. J. i K. z d. L. urodzonego (...) w R.

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora i obrońców **A. K. (1)** i **M. M. (1)**

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 4 grudnia 2018 r., sygn. akt IV K 20/16

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do **A. K. (1)** w ten sposób, że:

1. uznaje go za winnego tego, że w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. w datach dziennych bliżej nieustalonych, w miejscowości Ł., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, swoim zachowaniem ułatwił **A. W. (1)**, **J. K. (1)**, **R. P. (1)** popełnienie czynu zabronionego polegającego na poddawaniu oleju opałowego procesom chemicznym, skutkującym wytrąceniem barwnika i znaczników, a przez to zmierzającym do ukrycia jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a w konsekwencji wprowadzenia w błąd jego odbiorców co do tego, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, w następstwie czego wymienieni doprowadzili bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że

wskazał posesję w miejscowości Ł., na terenie której powyższy proceder był prowadzony, tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i za tak przypisany czyn orzeczoną karę pozbawienia wolności łagodni do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności a orzeczoną karę grzywny łagodni do 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 40 (czterdzieści) złotych każda z nich,

2. przyjmuje, że zwolnienie A. K. (1) od opłaty dotyczy obu instancji,

II. na podstawie 439 § 1 pkt 7 k.p.k. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez **J. K. (1)** i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania,

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do **A. K. (1)** i **J. K. (1)** oraz w całości w stosunku do **M. M. (1)** utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W., prowadzącej Kancelarię Adwokacką w L., 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem niepłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego M. M. (1) w postępowaniu odwoławczym;

V. zwalnia oskarżonych J. K. (1) i M. M. (1) od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś A. K. (1) od wydatków, i ustala że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

J. K. (1) (dalej będzie powoływane tylko pierwsze jego imię) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 15 marca 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. w P., L. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, z góry powziętym zamiarem wyłudzenia mienia zarejestrował w Urzędzie Miasta w P. działalność gospodarczą - Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) J. K. (1) z siedzibą w L. ul. (...) w zakresie handlu hurtowego i detalicznego paliwem i olejami silnikowymi i bez uzyskania wymaganej prawem - art. 32 ust. 1 pkt 4 i nast. ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. „Prawo energetyczne” koncesji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na prowadzenie handlu tymi produktami przystąpił do wykonania działalności w zakresie hurtowego obrotu, a następnie po uzyskaniu od R. P. (1) pieczęci nieistniejącego podmiotu Zakład Produkcyjno - Handlowy (...) R. P. (2) z siedzibą O. ul.(...) i przy jej wykorzystaniu w okresie od dnia 2 kwietnia 2002 roku do 19 października 2002 roku wystawił 36 n/wym. faktur VAT:

1/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 48.640 zł brutto;

2/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 48.640 zł brutto;

3/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 43.520 zł brutto;

4/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 46.080 zł brutto;

5/ f-ra VAT nr (...) z dn.26.04.02 roku na kwotę 46.080 zł brutto;

6/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.640 zł brutto;

7/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.640 zł brutto;

8/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.640 zł brutto;

9/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.640 zł brutto;

10/ f-ra VAT nr (...) z dn.04.04.02 roku na kwotę 54.940 zł brutto

- 11/ f-ra VAT nr (...) z dn.03.04.02 roku na kwotę 54.940 zł brutto;
- 12/ f-ra VAT nr (...) z dn.02.04.02 roku na kwotę 54.940 zł brutto;
- 13/ f-ra VAT nr (...) z dn.02.04.02 roku na kwotę 54.940 zł brutto;
- 14/ f-ra VAT nr (...) z dn.22.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 15/ f-ra VAT nr (...) z dn.22.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 16/ f-ra VAT nr (...) z dn.22.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 17/ f-ra VAT nr (...) z dn.22.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 18/ f-ra VAT nr (...) z dn.22.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 19/ f-ra VAT nr (...) z dn.08.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 20/ f-ra VAT nr (...) z dn.08.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 21/ f-ra VAT nr (...) z dn.07.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 22/ f-ra VAT nr (...) z dn.07.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 23/ f-ra VAT nr (...) z dn.07.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 24/ f-ra VAT nr (...) z dn.07.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 25/ f-ra VAT nr (...) z dn.06.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 26/ f-ra VAT nr (...) z dn.06.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 27/ f-ra VAT nr (...) z dn.03.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 28/ f-ra VAT nr (...) z dn.03.05.02 roku na kwotę 48.214,40 zł brutto;
- 29/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.06.02 roku na kwotę 52.521 zł brutto;
- 30/ f-ra VAT nr (...) z dn.13.06.02 roku na kwotę 52.521 zł brutto;
- 31/ f-ra VAT nr (...) z dn.12.06.02 roku na kwotę 52.521 zł brutto;
- 32/ f-ra VAT nr (...) z dn.19.10.02 roku na kwotę 27.889,20 zł brutto;
- 33/ f-ra VAT nr (...) z dn.19.10.02 roku na kwotę 58.560 zł brutto;
- 34/ f-ra VAT nr (...) z dn.18.10.02 roku na kwotę 58.560 zł brutto;
- 35/ f-ra VAT nr (...) z dn.16.10.02 roku na kwotę 58.560 zł brutto;
- 36/ f-ra VAT nr (...) z dn.15.10.02 roku na kwotę 58.560 zł brutto;

na sprzedaż do nieistniejącego w/w podmiotu oleju opałowego w łącznej ilości 1.370.050 litrów o łącznej wartości brutto 1.790.188,20 zł opatrując je w/w pieczęcią i nanosząc nieczytelny podpis oraz przyjął jako nabywca 33 niżej wymienione faktury VAT:

- 1/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 48.260 zł brutto;

- 2/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 48.260 zł brutto;
- 3/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 43.180 zł brutto;
- 4/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 45.720 zł brutto;
- 5/ f-ra VAT nr (...) z dn.26.04.02 roku na kwotę 45.720 zł brutto;
- 6/ f-ra VAT nr (...) z dn.26.04.02 roku na kwotę 54.120 zł brutto;
- 7/ f-ra VAT nr (...) z dn.26.04.02 roku na kwotę 54.120 zł brutto;
- 8/ f-ra VAT nr (...) z dn.26.04.02 roku na kwotę 54.120 zł brutto;
- 9/ f-ra VAT nr (...) z dn.26.04.02 roku na kwotę 54.120 zł brutto;
- 10/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.260 zł brutto;
- 11/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.260 zł brutto;
- 12/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.260 zł brutto;
- 13/ f-ra VAT nr (...) z dn.24.04.02 roku na kwotę 48.260 zł brutto;
- 14/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 15/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 16/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 17/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 18/ f-ra VAT nr (...) z dn.12.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 19/ f-ra VAT nr (...) z dn.12.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 20/ f-ra VAT nr (...) z dn.12.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 21/ f-ra VAT nr (...) z dn. 11.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 22/ f-ra VAT nr (...) z dn. 11.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 23/ f-ra VAT nr (...) z dn. 11.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 24/ f-ra VAT nr (...) z dn.08.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 25/ f-ra VAT nr (...) z dn.08.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 26/ f-ra VAT nr(...) z dn.08.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 27/ f-ra VAT nr (...) z dn. 01.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 28/ f-ra VAT nr (...) z dn. 01.05.02 roku na kwotę 47.880 zł brutto;
- 29/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.06.02 roku na kwotę 52.070 zł brutto;
- 30/ f-ra VAT nr (...) z dn.13.06.02 roku na kwotę 52.070 zł brutto;

31/ f-ra VAT nr (...) z dn.12.06.02 roku na kwotę 52.070 zł brutto;

32/ f-ra VAT nr(...) z dn.15.10.02 roku na kwotę 29.255,60 zł brutto;

33/ f-ra VAT nr (...) z dn. 16.10.02 roku na kwotę 29.255,60 zł brutto;

zakupu oleju opałowego w łącznej ilości 1.235.000 litrów o łącznej wartości brutto 1.573.571,20 zł od firmy (...), A. W. (1) z siedzibą w R. reprezentowanej przez osobę A. W. (1), wobec którego prowadzone jest postępowanie sygn. V Ds. 37/04/S przez Prokuraturę Okręgową w Lublinie, podczas gdy faktycznie dokonał zakupu w firmach:

- Przedsiębiorstwo Budowlano Handlowe Z. N. z siedzibą w W. w okresie od 5 czerwca do 10 października 2002 roku w ilości łącznej 251.650 litrów oleju opałowego wartości łącznej brutto 300235,90 zł;

- (...) Ltd w W. Terminal paliwowy Z. w okresie od 12 września do 24 grudnia 2002 roku 30.464 litrów oleju ciężkiego opałowego wartości brutto 44599,30 zł oraz w ilości łącznej 54.982 litrów oleju opałowego lek.k.iego o łącznej wartości brutto 79671,47 zł;

- (...) S.A. w okresie od 4 września do 10 października 2002 roku w ilości łącznej 181.950 litrów nieodsiarzonego komponentu oleju napędowego „0,8” o łącznej wartości brutto 289279,33 zł;

- (...) J. D., (...) spółka jawna w P. w okresie od 29 lipca do 16 października 2002 roku w łącznej ilości 244.320 litrów oleju opałowego o łącznej wartości brutto 321265,92 zł;

- (...) A. Ł. w okresie od 14 października 2002 roku do 16 października 2002 roku w ilości 30.000 litrów oleju opałowego o wartości brutto 123.674,40 zł;

oraz od innych nieustalonych podmiotów niepełnowartościowe produkty paliwowe w nieustalonej ilości i o nie ustalonej wartości brutto, które to produkty poddał procesom chemicznym doprowadzając je do wyglądu wizualnego porównywalnego z olejem napędowym nie spełniającym wymogów Polskiej Normy dla tego typu produktu, a następnie zbył go jako olej napędowy, a dla stworzenia legalności źródła pochodzenia w/w produktów wystawił w okresie od 28 kwietnia 2002 roku do 12 listopada 2002 roku 67 niżej wymienione faktur VAT:

1/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02roku na kwotę 69.247,20 zł brutto;

2/ f-ra VAT nr (...) z dn.29.04.02roku na kwotę 79.739,20 zł brutto;

3/ f-ra VAT nr (...) z dn.29.04.02roku na kwotę 79.739,20 zł brutto;

4/ f-ra VAT nr (...) z dn.28.04.02roku na kwotę 79.739,20 zł brutto;

5/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

6/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

7/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

8/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

9/ f-ra VAT nr (...) z dn.08.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

10/ f-ra VAT nr (...) z dn.06.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

11/ f-ra VAT nr (...) z dn.04.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

12/ f-ra VAT nr (...) z dn. 01.05.02roku na kwotę 79.739 zł brutto;

13/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.06.02roku na kwotę 63.684 zł brutto;
14/ f-ra VAT nr (...) z dn.13.06.02roku na kwotę 63.684 zł brutto;
15/ f-ra VAT nr (...) z dn.12.06.02roku na kwotę 63.684 zł brutto;
16/ f-ra VAT nr (...) z dn.31.07.02roku na kwotę 60.756 zł brutto;
17/ f-ra VAT nr (...) z dn.29.07.02roku na kwotę 60.756 zł brutto;
18/ f-ra VAT nr (...) z dn. 22.07.02roku na kwotę 60.756 zł brutto;
19/ f-ra VAT nr (...) z dn. 14.07.02roku na kwotę 60.756 zł brutto;
20/ f-ra VAT nr (...) z dn. 14.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto;
21/ f-ra VAT nr (...) z dn. 11.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto;
22/ f-ra VAT nr (...) z dn. 09.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto;
23/ f-ra VAT nr (...) z dn. 05.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto;
24/ f-ra VAT nr (...) z dn. 03.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto;
25/ f-ra VAT nr (...) z dn. 03.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto
26/ f-ra VAT nr (...) z dn. 01.07.02 roku na kwotę 60.756 zł brutto;
27/ f-ra VAT nr (...) z dn. 02.08.02 roku na kwotę 72.163 zł brutto;
28/ f-ra VAT nr (...) z dn. 03.08.02 roku na kwotę 50.935 zł brutto;
29/ f-ra VAT nr (...) z dn. 05.08.02 roku na kwotę 50.935 zł brutto;
30/ f-ra VAT nr (...) z dn. 12.08.02 roku na kwotę 61.122 zł brutto;
31/ f-ra VAT nr (...) z dn. 18.08.02 roku na kwotę 61.122 zł brutto;
32/ f-ra VAT nr (...) z dn. 25.08.02 roku na kwotę 50.935 zł brutto;
33/ f-ra VAT nr (...) z dn. 03.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
34/ f-ra VAT nr (...) z dn. 05.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
35/ f-ra VAT nr (...) z dn. 07.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
36/ f-ra VAT nr (...) z dn. 08.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
37/ f-ra VAT nr (...) z dn. 09.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
38/ f-ra VAT nr (...) z dn. 10.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
39/ f-ra VAT nr (...) z dn. 11.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
40/ f-ra VAT nr (...) z dn. 11.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
41/ f-ra VAT nr (...) z dn. 16.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;

42/ f-ra VAT nr (...) z dn. 17.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
43/ f-ra VAT nr (...) z dn. 18.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
44/ f-ra VAT nr (...) z dn. 19.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
45/ f-ra VAT nr (...) z dn. 20.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
46/ f-ra VAT nr (...) z dn. 21.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
47/ f-ra VAT nr (...) z dn. 22.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
48/ f-ra VAT nr (...) z dn. 23.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
49/ f-ra VAT nr (...) z dn. 24.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
50/ f-ra VAT nr (...) z dn. 25.09.02 roku na kwotę 63.684 zł brutto;
51/ f-ra VAT nr (...) z dn. 05.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
52/ f-ra VAT nr (...) z dn. 02.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
53/ f-ra VAT nr (...) z dn. 07.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
54/ f-ra VAT nr (...) z dn. 09.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
55/ f-ra VAT nr (...) z dn. 10.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
56/ f-ra VAT nr (...) z dn. 12.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
57/ f-ra VAT nr (...) z dn. 16.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
58/ f-ra VAT nr (...) z dn. 19.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
59/ f-ra VAT nr (...) z dn. 20.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
60/ f-ra VAT nr (...) z dn. 21.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
61/ f-ra VAT nr (...) z dn. 22.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
62/ f-ra VAT nr (...) z dn. 24.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
63/ f-ra VAT nr (...) z dn. 28.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
64/ f-ra VAT nr (...) z dn. 29.10.02 roku na kwotę 46.030,60 zł brutto;
65/ f-ra VAT nr (...) z dn. 29.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
66/ f-ra VAT nr (...) z dn. 30.10.02 roku na kwotę 64.050 zł brutto;
67/ f-ra VAT nr (...) z dn. 12.11.02 roku na kwotę 46.030,60 zł brutto;

na zakup oleju napędowego od nieistniejącego Zakładu Produkcyjno Handlowego (...) R. P. (2) z siedzibą w O. w ilości łącznej 2,089,120 litrów o łącznej wartości brutto 3.592.455,00 zł podając w fakturach nieprawdziwe dane dot. podmiotu sprzedawcy, terminu płatności, sposobu płatności jak też wystawił 13 niżej wymienionych faktur VAT:

l/ f-ra VAT nr (...) z dn.30.04.02 roku na kwotę 75.981,60 zł brutto;

- 2/ f-ra VAT nr (...) z dn.29.04.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 3/ f-ra VAT nr (...) z dn.28.04.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 4/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 5/ f-ra VAT nr (...) z dn.14.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 6/ f-ra VAT nr (...) z dn. 14.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 7/ f-ra VAT nr (...) z dn. 14.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 8/ f-ra VAT nr (...) z dn. 14.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 9/ f-ra VAT nr (...) z dn.07.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 10/ f-ra VAT nr (...) z dn.04.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 11/ f-ra VAT nr (...) z dn.01.05.02 roku na kwotę 80.202,80 zł brutto;
- 12/ f-ra VAT nr (...) z dn.01.07.02 roku na kwotę 62.307,84 zł brutto;
- 13/ f-ra VAT nr (...) z dn.01.07.02 roku na kwotę 62.307,84 zł brutto;

dokumentując sprzedaż oleju napędowego w łącznej ilości 476.800 litrów o łącznej wartości brutto 1.002.625,28 zł na rzecz firmy (...) A. W. (1) z/s w R. reprezentowanej przez osobę A. W. (1), wobec którego prowadzone jest postępowanie sygn. V Ds. 37/04/S przez Prokuraturę Okręgową w Lublinie, podczas, gdy faktycznie nie miało to miejsca, a nadto sporządził faktury VAT sprzedaży łącznie 199.196 litrów oleju napędowego ponad ilość wynikającą z dokumentów zakupu, jak też wprowadził do obrotu 10.000 litrów etyliny Pb 95 i 10.000 litrów etyliny U 95 nie dokumentując źródła zakupu, a które to produkty zbył wystawiając fakturę VAT nr (...) z dnia 8 listopada 2002r na rzecz podmiotu Handlowo- (...) spółka jawna w J. na łączną kwotę brutto 80154,00 zł nie dokumentując tej czynności w rejestrach zakupu i sprzedaży w następstwie czego doprowadził do przejęcia należności publiczno-prawnych Skarbu Państwa w łącznej kwocie 5.705.596,78 zł co stanowi mienia znacznej wartości, w tym podatku VAT w wysokości 1.104.942,78 zł oraz podatku akcyzowego w łącznej kwocie 4.600.654 zł, jak też wprowadził w błąd nabywców oleju napędowego odnośnie jakości i wartości sprzedanego im paliwa bezpodstawnie doliczając do ceny sprzedawanego podatek akcyzowy, czym wyrządził szkodę niżej wymienionym podmiotom:

1. (...) J. D., (...) spółka jawna z siedzibą w P. w kwocie 1.676.541 zł w związku z zakupem 1.518.606 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 3.243.720,63 zł;
2. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) z siedzibą w B. w kwocie 4416 zł w związku z zakupem 4.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 9.174,40 zł;
3. (...) s.c. z siedzibą w B. w kwocie 33.120 zł w związku z zakupem 30.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 64.050 zł;
4. (...) s.c. R. L., T. O. z siedzibą w K. w kwocie 4.416 zł w związku z zakupem 4.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 9.028 zł;
5. (...) Budowlane (...) z siedzibą w K. w kwocie 3.312 zł w związku z zakupem 3.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 6.917,40 zł;
6. (...) D. O. z siedzibą w P. w kwocie 66.240 zł w związku z zakupem 60.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto zł 134.200 zł;

7. (...) J. I. z siedzibą w K. w kwocie 12.144 zł w związku z zakupem 11.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 21.010 zł;

8. Firma Handlowo - (...) z siedzibą w J. K. w kwocie 66.240 zł w związku z zakupem 60.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 133.956 zł;

9. Przedsiębiorstwo Handlowe (...) z siedzibą w C. w kwocie 44.160 zł w związku z zakupem 40.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 90.829 zł;

10. Firma Handlowo- (...) sp. jawna z siedzibą w J. W. w kwocie 77280 zł w związku z zakupem 70.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 158.112 zł oraz w kwocie łącznej 29.280 zł w związku z zakupem 10.000 litrów deklarowanej etyliny Pb 95 wartości brutto 29.036 zł i 10.000 litrów deklarowanej etyliny UPb 95 wartości brutto 29.158 zł;

11. Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowe (...) J. M. z siedzibą w B. w kwocie 11040 zł w związku z zakupem 10.000 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 22.570 zł;

12. (...) A. Ł. z siedzibą w P. w kwocie 66.240 zł w związku z zakupem 60.800 litrów deklarowanego oleju napędowego wartości brutto 124.615,68 zł oraz innym nieustalonym podmiotom nabywcom tego produktu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbycia co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k

II. w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. bliższych dat dziennych nie ustalono, w miejscowości Ł. województwa (...), działając czynem ciągłym, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), A. K. (1), R. P. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji przestępnego przedsięwzięcia polegającego na poddaniu oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 300.000 litrów procesom chemicznym, które skutkowały wytrąceniem jego barwnika i znaczników, co miało na celu ukrycie jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a następnie poprzez kłamliwe zapewnienie wprowadził odbiorców w błąd, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, czym doprowadził bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie mniejszej niż 531.000 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.;

A. K. (1) (dalej będzie powoływane tylko pierwsze jego imię) został oskarżony o to, że:

III. w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. bliższych dat dziennych nie ustalono w miejscowości Ł. woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, ułatwił realizację przestępnego przedsięwzięcia polegającego na poddaniu oleju opałowego procesom chemicznym, udzielając pomocy J. K. (1), A. W. (1), R. P. (1) polegającego na poddaniu oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 300.000 litrów procesom chemicznym, które skutkowały wytrąceniem jego barwnika i znaczników, co miało na celu ukrycie jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a następnie poprzez kłamliwe zapewnienie wprowadził odbiorców w błąd, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, czym doprowadził bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie mniejszej niż 531.000 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości, w ten sposób, że dostarczył wymienionym zbiorniki do przechowywania i odbarwiania oleju oraz wskazał posesję w miejscowości Ł. na terenie, której proceder ten był prowadzony,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.;

M. M. (1) (dalej będzie powoływane tylko pierwsze jego imię) został oskarżony o to, że:

IV. w okresie od 15 marca 2002 r. do 12 listopada 2002 r. w miejscowości P., P., K., województwa (...), działając czynem ciągłym, w realizacji z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. K. (1), A. W. (1), M. C. i innymi nieustalonymi osobami, według przyjętego i zaakceptowanego podziału ról i zadań przy realizacji przestępnego przedsięwzięcia polegającego na oddaniu oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 2.038.762 litrów procesom chemicznym, które skutkowały wytrąceniem jego barwnika i znaczników, co miało na celu ukrycie jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a następnie poprzez kłamliwe zapewnienie wprowadził odbiorców w błąd, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, czym doprowadził ustalonych i nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie mniejszej niż 4.368.347,97 zł, co stanowiło mienie znacznej wartości,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k..

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 4 grudnia 2018 r., wydanym w sprawie **sygn. akt IV K 20/16** (po ponownym rozpoznaniu sprawy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym – bowiem pierwszy zapadły w tej sprawie wyrok, wydany przez ten Sąd w dniu 13 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt IV K 416/09, został orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 2 grudnia 2015 r., wydanym w sprawie sygn. akt II AKa 227/15, uchylony a sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania):

J. K. (1) w ramach czynów z pkt. I i II, uznał za winnego tego, że w okresie od 15 marca 2002 r. do dnia 31 grudnia 2002 r. w P., L., Ł. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), M. C. nadto innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, w warunkach czynu ciągłego tj. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, za pomocą wprowadzenia błąd, po uprzednim zarejestrowaniu w Urzędzie Miasta w P. działalności gospodarczej - Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) - J. K. (1) z siedzibą w L., w zakresie handlu hurtowego i detalicznego paliwem i olejami silnikowymi, a następnie po pozyskaniu od R. P. (1) pieczęci nieistniejącego podmiotu Zakład Produkcyjno - Handlowy (...) - R. P. (2) z siedzibą w O., przy jej wykorzystaniu:

- w okresie od dnia 2 kwietnia 2002 r. do 19 października 2002 r. wystawił 36 faktur VAT, poświadczając tym nieprawdę co do sprzedaży Zakładowi Produkcyjno – Handlowemu (...) - R. P. (2) z siedzibą O. oleju opałowego w łącznej ilości 1 370 050 litrów o wartości brutto 1 790 188,20 złotych,

- w okresie od 30 kwietnia 2002 r. do 16 października 2002 r. przyjął 33 faktury VAT, które poświadczały nieprawdę co do zakupu przez J. (...) oleju opałowego w łącznej ilości 1 235 000 litrów i wartości brutto 1 573 571,20 złotych od firmy (...) A. W. (1) z siedzibą w R., podczas gdy nabył niepełnowartościowe produkty paliwowe w Przedsiębiorstwie Budowlano Handlowym - Z. N. z siedzibą w W. tj. 251 650 litrów oleju opałowego, w (...) Ltd w W. Terminal Paliwowy Z. tj. 30 464 litrów oleju ciężkiego opałowego oraz w ilości łącznej 54 982 litrów oleju opałowego lek.k.iego, w (...) S.A. tj. w łącznej ilości 181 950 litrów nieodsiarzonego komponentu oleju napędowego „0,8” nadto w (...) J. D., (...) spółka jawna w P. w łącznej ilości 244 320 litrów oleju opałowego oraz w (...) A. Ł. w ilości 30 000 litrów oleju opałowego łącznie 793 366 litrów, nadto od innych nieustalonych podmiotów, które następnie poddał procesom chemicznym doprowadzając je do wyglądu wizualnego porównywalnego z olejem napędowym, a następnie zbył go jako olej napędowy, a dla stworzenia legalności źródła pochodzenia w/w produktów wystawił w okresie od 28 kwietnia 2002 r. do 12 listopada 2002 r. 67 poświadczających nieprawdę faktur VAT na zakup oleju napędowego od nieistniejącego podmiotu tj. Zakładu Produkcyjno Handlowego (...) R. P. (2) z siedzibą w O. w ilości łącznej 2 089 120 litrów o łącznej wartości brutto 3 592 455 złotych, w treści których podał nieprawdziwe dane dotyczące sprzedawcy, terminu płatności i sposobu płatności;

- w okresie od 30 kwietnia 2001 r. do 1 lipca 2002 r. wystawił 13 faktur VAT, w ich treści poświadczając nieprawdę co do sprzedaży oleju napędowego firmie (...) „A. W. (1) z siedzibą w R. w łącznej ilości 476 800 litrów i wartości brutto 1 002 625,28 złotych, podczas gdy takie transakcje nie miały miejsca;

- w okresie od 17 czerwca 2002 r. do 12 grudnia 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. E. (...), (...) spółka jawna z siedzibą w P. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 1 428 752 litrów i wartości brutto 3 052 717,99 złotych;
- w okresie od 19 sierpnia 2002 r. do 4 września 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...) z siedzibą w B. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości w 4 000 litrów o wartości brutto 9 174,40 złotych;
- w dniu 15 czerwca 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. (...) s.c. z siedzibą w B. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 30 000 litrów o wartości brutto 64 050 złotych;
- w dniu 30 listopada 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. (...) s.c. R. L., T. O. z siedzibą w co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 4 000 litrów i wartości brutto 9 028 złotych;
- w okresie od 31 lipca 2002 r. do 2 października 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. (...) Budowlane (...) z siedzibą w K. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 3 000 litrów o wartości brutto 6 917,40 złotych;
- w okresie od 25 sierpnia 2002 r. do 30 grudnia 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. (...) D. O. z siedzibą w P. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 60 000 litrów i wartości brutto 134 200 złotych;
- w okresie od 28 września 2002 r. do 28 listopada 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. (...) J. I. z siedzibą w K. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 9 000 litrów o wartości brutto 25 010 złotych;
- w okresie od 31 lipca 2002 r. do 3 sierpnia 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. Firmę Handlowo - (...) z siedzibą w J. K. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 60 000 litrów i wartości brutto 133 956 złotych;
- w okresie od 31 lipca 2002 r. do 28 listopada 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. Przedsiębiorstwo Handlowe (...) z siedzibą w C. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 40.000 litrów o wartości brutto 90 829 złotych;
- w okresie od 31 lipca 2002 r. do 8 listopada 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. Firmę Handlowo - (...) sp. jawna z siedzibą w J. W. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 70 000 litrów o wartości brutto 154 988 złotych oraz 10 000 litrów deklarowanej jako etyliny Pb 95 wartości brutto 29 036 złotych nadto 10 000 litrów deklarowanej etyliny UPb 95 wartości brutto 29 158 złotych;
- w okresie od 31 lipca 2002 r. do 3 sierpnia 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) J. M. z siedzibą w B. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 10 000 litrów o wartości brutto 22 570 złotych;
- w dniu 1 lipca 2002 r. wprowadził w błąd nabywcę tj. (...) A. Ł. z siedzibą w P. co do jakości sprzedawanego jako olej napędowy produktu w ilości 60 800 litrów o wartości brutto 124 615,68 złotych;
- w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. w datach dziennych bliżej nieustalonych, w miejscowości Ł., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, nadto wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1), R. P. (1) i innymi ustalonymi i nieustalonymi osobami, zgodnie z przyjętym podziałem ról, doprowadził bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie niniejszej niż 531 000 złotych, co stanowiło mienie znacznej wartości, w ten sposób, że po uprzednim poddaniu oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 300.000 litrów procesom chemicznym, które skutkowały wytrąceniem jego barwnika i znaczników, co miało na celu ukrycie jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, wprowadził odbiorców w błąd, co do tego, że produkt spełnia parametry oleju napędowego, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 30 marca 1999r. – sygn. akt II K 120/99 za umyślne przestępstwo podobne tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1

k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. skazał go na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę 400 (czterystu) stawek dziennych, przy przyjęciu stawki dziennej za równoważnej 50 (pięćdziesięciu) złotych;

na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec J. K. (1) w części przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa tj. **kwoty 300 (trzystu tysięcy) złotych** (podkreślenie – S.A.);

na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 30 stycznia 2007 r. do dnia 21 grudnia 2007 r.

zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych, a poniesionymi w postępowaniu wydatkami obciążył Skarb Państwa.

A. K. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. w datach dziennych bliżej nieustalonych, w miejscowości Ł., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, swoim zachowaniem ułatwił A. W. (1), J. K. (1), R. P. (1) popełnienie czynu zabronionego, polegającego na poddawaniu oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 300 000 litrów procesom chemicznym, skutkującym wytrąceniem barwnika i znaczników, a przez to zmierzającym do ukrycia jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a w konsekwencji wprowadzenia w błąd odbiorców co do nabywanego oleju, w następstwie czego wymienieni doprowadzili bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej nie niniejszej niż 531.000 złotych, co stanowiło mienie znacznej wartości, w ten sposób, że wskazał posesję w miejscowości Ł. na terenie, której powyższy proceder był prowadzony tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. art. 294 § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu stawki dziennej za równoważnej 40 (czterdziestu) złotych;

na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r., tj. przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r. poz. 396) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu, ustalając okres próby na 5 (pięć) lat;

zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych, a poniesionymi w postępowaniu wydatkami obciążył Skarb Państwa.

M. M. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 15 marca 2002 r. roku do 12 listopada 2002 r. w miejscowości P., P., K., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z J. K. (1), A. W. (1), M. C. i innymi nieustalonymi osobami, zgodnie z ustalonym podziałem ról nadto w warunkach czynu ciągłego, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie nie mniejszej niż 4 368 347,97 złotych, co stanowiło mienie znacznej wartości, odbiorców paliwa, w ten sposób, że po uprzednim poddaniu oleju opałowego w ilości nie mniejszej niż 2 038 762 litrów procesom chemicznym, które skutkowały wytrąceniem z niego barwnika i znaczników, co miało na celu ukrycie jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, wprowadził ich w błąd, co do parametrów jakościowych oleju zbywanego jako olej napędowy, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294 § 1 k.k. skazał go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył oskarżonemu grzywnę 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przy przyjęciu stawki dziennej za równoważnej 50 (pięćdziesięciu) złotych;

na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., tj. przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych

ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu, ustalając okres próby na 5 (pięć) lat;

zwolnił oskarżonego w całości od kosztów sądowych, a poniesionymi w postępowaniu wydatkami obciążył Skarb Państwa;

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. – Kancelaria Adwokacka w L. kwotę 1 771,20 (tysiąc siedemset siedemdziesiąt jeden złotych 20/100) tytułem zwrotu kosztów obrony wykonanej z urzędu, zwalniając M. M. (1) od ich ponoszenia.

Wyrok ten **zaskarżyli apelacjami**: prokurator, obrońca A. K. (1) i obrońca M. M. (1) (z uwagi na fakt, że wnioski o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wydanego w niniejszym postępowaniu odwoławczym wyroku Sądu Apelacyjnego nie dotyczą rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności M. M. (1), nie ma potrzeby przytaczania, poniżej, treści środka odwoławczego wniesionego przez obrońcę tego ostatniego oskarżonego).

Prokurator zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie w całości na niekorzyść wszystkich oskarżonych.

W obszarze orzeczenia Sądu pierwszej instancji dotyczącym **J. K. (1)** podniósł, między innymi, zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. – mającej wpływ na treść wyroku, polegającej na zamieszczeniu w części wyroku dotyczącej tego oskarżonego, w zakresie rozstrzygnięcia o przepadku w części korzyści majątkowej dwóch odmiennych oznaczeń określających wysokość tego przepadku, tj. wskazanie w zapisie cyfrowym liczby „300”, a w zapisie słownym „trzysta tysięcy”, co spowodowało wewnętrzną sprzeczność wyroku uniemożliwiającą jego wykonanie (punkt I zarzutów apelacji prokuratora; dla porządku należy wskazać, że przytoczenie treści powyższego zarzutu jest o tyle celowe, że jakkolwiek prokurator nie złożył wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego, to jednak rozstrzygnięcie z punktu II wyroku wydanego przez Sąd Apelacyjny w Lublinie w niniejszym postępowaniu odwoławczym wymaga sporządzenia pisemnego uzasadnienia z urzędu).

W obszarze orzeczenia zapadłego w stosunku do **A. K. (1)** oskarżyciel publiczny podniósł zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. – mającej wpływ na treść wyroku a polegającej na niedokładnym przytoczeniu opisu czynu przypisanego tego oskarżonemu poprzez niezasadne wyeliminowanie z opisu w/w czynu, w zakresie odnoszącym się do elementu wprowadzenia pokrzywdzonych w błąd, sformułowania określającego sposób wyczerpania dyspozycji art. 286 § 1 k.k., „że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego” (punkt III zarzutów omawianej apelacji; przytaczanie dalszych zarzutów podniesionych w przedmiotowej apelacji, a to zarzutu z punktu IV tyczącego się orzeczenia wydanego w stosunku do M. M. (1) oraz drugiego z zarzutów postawionych rozstrzygnięcia w zakresie odpowiedzialności karnej J. K. (1), podniesionego w punkcie II apelacji, o tyle nie jest konieczne, że – jak już wyżej zasygnalizowano - nie zostały złożone wnioski o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku wydanego w postępowaniu odwoławczym w zakresach dotyczących tych oskarżonych).

W związku z tymi zarzutami skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia przepadku korzyści majątkowej orzeczone wobec J. K. (1) i przekazanie w tej części sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji oraz, w stosunku do orzeczenia zapadłego wobec A. K. (1), uzupełnienie opisu przypisanego mu czynu, w zakresie odnoszącym się do elementu wprowadzenia pokrzywdzonych w błąd, poprzez dodanie sformułowania określającego sposób wyczerpania dyspozycji art. 286 § 1 k.k., „że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego”.

Obrońca A. K. (1) wyrok Sądu pierwszej instancji zaskarżył w całości, zarzucając mu:

1. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na treść tego orzeczenia, tj.:

a) art. 4, 7 i 410 k.p.k. poprzez dokonanie nieprawidłowej oceny dowodu z wyjaśnień i zeznań A. W. (1) i wyjaśnień oskarżonego A. K. (1), co doprowadziło Sąd I instancji do błędnego przekonania o winie oskarżonego,

b) art. 193 § 1 k.p.k. poprzez oparcie ustaleń faktycznych na opinii Instytutu (...) sporządzonej na potrzeby zupełnie innego postępowania karnego i nie uwzględniającej materiału dowodowego, jaki został zgromadzony w niniejszej sprawie,

c) art. 424 § 2 pkt 2 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej wyroku w zakresie zakwalifikowania zarzuconego oskarżonemu czynu jako przestępstwa powszechnego, a nie karno-skarbowego oraz w zakresie normatywnego źródła przyjętych norm jakościowych dla paliw płynnych, którym miał nie odpowiadać olej wytwarzany przez A. W., R. P. i J. K. w miejscowości Ł.;

2. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na nieprawidłowym ustaleniu, że oskarżony miał udzielić pomocnictwa do odbarwienia nie mniej niż 300 000 litrów oleju opałowego, podczas gdy z zeznań świadka A. W. wynika, że w miejscowości Ł. dokonano odbarwienia około 40 tys. litrów oleju opałowego;

3. ewentualnie, obrazę prawa materialnego, tj.

a) art. 286 § 1 k.k. poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego i przyjęcie, że wszyscy oskarżeni dopuścili się przestępstwa powszechnego oszustwa, podczas gdy prawidłowe byłoby przypisanie im winy za przestępstwo karno – skarbowe z art. 54 w zb. z art. 73 lub 73a k.k.s.,

b) art. 18 § 3 k.k. poprzez jego nieprawidłową wykładnię polegającą na przyjęciu, że wskazanie przez A. K. posesji w miejscowości Ł. stanowiło pomocnictwo do przestępczego procederu A. W.;

4. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary polegającą na wymierzeniu takiej samej kary, jak w wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie sygn. akt IV K 416/19, podczas gdy z ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę skazania wyeliminowano zakup zbiorników do odbarwiania oleju opałowego.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego A. K. (1) lub umorzenie postępowania przeciwko niemu lub wymierzenie łagodniejszej kary, ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny w Lublinie wyrokiem z dnia 2 października 2019 r., wydanym w sprawie sygn. akt II AKA 138/19 po rozpoznaniu apelacji prokuratora oraz apelacji obrońców oskarżonego A. K. (1) i M. M. (1):

VI. zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do **A. K. (1)** w ten sposób, że:

3. uznał go za winnego tego, że w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. w datach dziennych bliżej nieustalonych, w miejscowości Ł., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, swoim zachowaniem ułatwił A. W. (1), J. K. (1), R. P. (1) popełnienie czynu zabronionego polegającego na poddawaniu oleju opałowego procesom chemicznym, skutkującym wytrąceniem barwnika i znaczników, a przez to zmierzającym do ukrycia jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a w konsekwencji wprowadzenia w błąd jego odbiorców co do tego, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, w następstwie czego wymienieni doprowadzili bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wskazał posesję w miejscowości Ł., na terenie której powyższy proceder był prowadzony, tj. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i za tak przypisany czyn orzeczoną karę pozbawienia wolności łagodzi do 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności a orzeczoną karę grzywny łagodzi do 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 40 (czterdzieści) złotych każda z nich,

4. przyjął, że zwolnienie A. K. (1) od opłaty dotyczy obu instancji,

VII. na podstawie 439 § 1 pkt 7 k.p.k. uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez **J. K. (1)** i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania,

VIII. w pozostałej części zaskarżony wyrok w stosunku do **A. K. (1)** i **J. K. (1)** oraz w całości w stosunku do **M. M. (1)** utrzymał w mocy;

IX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. **P. W.**, prowadzącej Kancelarię Adwokacką w L., 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych tytułem niepłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego **M. M. (1)** w postępowaniu odwoławczym;

X. zwolnił oskarżonych **J. K. (1)** i **M. M. (1)** od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zaś **A. K. (1)** od wydatków, i ustalił że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

Stosownie do wymogów wynikających z art. 457 § 3 k.p.k., wyjaśniając, czym kierował się Sąd odwoławczy wydając wyrok w stosunku do **J. K. (1)** (w zakresie objętym rozstrzygnięciem z punktu II) oraz **A. K. (1)** (punkt I i III orzeczenia Sądu Apelacyjnego), należy stwierdzić, co następuje.

W pierwszej jednak kolejności trzeba wskazać, że **apelujący prokurator** zasadnie podniósł, iż zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie obarczony został uchybieniem w postaci tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. – a to w części dotyczącej przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez **J. K. (1)**.

Rzecz w tym, że Sąd pierwszej instancji orzekł wobec wskazanego oskarżonego, na podstawie art. 45 § 1 k.k., „w części przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa tj. kwoty 300 (trzystu tysięcy) złotych”.

Powyższe rozstrzygnięcie jest zatem, w oczywisty sposób, wewnętrznie sprzeczne (w zakresie zapisu „cyfrowego” i „słownego” dotyczącego wysokości podlegającej przepadkowi korzyści majątkowej, osiągniętej przez **J. K. (1)** z popełnionego przez niego, a opisanego w zaskarżonym wyroku, przestępstwa) – i to w takim stopniu, który uniemożliwia wykonanie, w tej części, zapadłego w pierwszej instancji wyroku. Godzi się przy tym wskazać, że stosownie do normy wynikającej z § 25 ust. 2 obowiązującego w czasie wydawania zaskarżonego wyroku zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz.Urz. MS.2003.5.22 z dnia 31 grudnia 2003 r. z późn. zm.) „liczby wymienione w orzeczeniach określające wymiar kary i kwoty pieniężne oznacza się cyframi arabskimi i określa się je słownie”, co zostało, notabene, nakazane w tożsamy sposób w obecnie obowiązującym zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej (Dz.Urz. MS.2019.138 z dnia 21 czerwca 2019 r. - zob. § 30 ust. 2 tego aktu prawnego). Wypada przy tym podkreślić, że taki właśnie sposób formułowania orzeczenia ukierunkowany jest na precyzyjne określenie kary (oraz innych środków reakcji karnej – tu: środka karnego), a to w celu zapewnienia maksymalnych gwarancji, że po wydaniu rozstrzygnięcia nie dojdzie do przypadkowych lub celowych jego zmian, czego nie można wykluczyć w sytuacji, gdy w danym orzeczeniu wymiar wspomnianych środków reakcji karnej na czyn zabroniony byłby wskazywany li tylko z wykorzystaniem formuły samego „zapisu cyfrowego”.

Dodać zarazem należy, dla porządku, że niemożliwym jest przyjęcie że powyższe uchybienie Sądu Okręgowego w Lublinie stanowi wyłącznie wyraz „oczywistej omyłki pisarskiej”, w rozumieniu art. 105 k.p.k.; tym samym brak jest podstaw procesowych do konwalidacji rzeczzonego uchybienia, czy to poprzez wydanie orzeczenia o „sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej” (jak stanowi o tym przepis art. 105 k.p.k.), czy to w trybie zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia stosownym, o charakterze reformatoryjnym, wyrokiem Sądu odwoławczego.

Dla wyjaśnienia przesłanek przedstawionego rozumowania Sądu Apelacyjnego trzeba następnie zaakcentować, że norma wynikająca z art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. nakazuje sądowi zamieszczenie w treści wyroku skazującego, między

innymi, „rozstrzygnięcia co do środków karnych” (Sąd Okręgowy w Lublinie wydając skarżony wyrok opierał się na stanie prawnym obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., a środek reakcji karnej określony w art. 45 § 1 k.k. stanowił jeszcze „środek karny”, nie był zaś – jak obecnie, po nowelizacji Kodeksu karnego dokonanej ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. /Dz.U. 2015.396/ odrębną kategorią prawnokarnej reakcji na czyn zabroniony przewidzianą w nowym rozdziale Va Kodeksu karnego). W konsekwencji tego unormowania sąd jest zobowiązany sformułować (zredagować) wydawane orzeczenie w sposób jasny, czytelny i zrozumiały, nie budzący żadnych wątpliwości co do treści zapadłego rozstrzygnięcia (tu: co do wysokości orzeczonego „w części” przepadku korzyści majątkowej osiągniętej przez J. K. (1) z popełnionego przestępstwa). Jest to kwestia nader oczywista, która znalazła swój wyraz także w stosownym orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. w szczególności wyrok z dnia 9 lutego 2006 r., III KK 164/05, LEX nr 180805, wyrok z dnia 19 stycznia 2016 r., V KK 389/15, LEX nr 1959501, wyrok z dnia 23 listopada 2016 r., III KK 414/16, LEX nr 2157279, oraz wyrok z dnia 23 maja 2017 r., III KK 186/17, LEX nr 2298279).

Jeśli przeto sąd uchybi temu obowiązkowi, a stwierdzona sprzeczność (w treści wyroku) uniemożliwia jednoznaczne stwierdzenie, jaki (w realiach niniejszego postępowania) środek karny został zasądzony (tu: w jakiej wysokości), a tym samym uniemożliwia wykonanie zapadłego rozstrzygnięcia, to powyższe stanowi o wystąpieniu tzw. bezwzględного powodu odwoławczego, o którym mowa w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k.

Podkreślić też trzeba, że wskazane uchybienie Sądu meriti ma charakter rzeczywisty i to o naturze wręcz zasadniczej, które – jak była już o tym mowa – nie mieści się w hipotezie art. 105 k.p.k. W trybie tego ostatniego przepisu prawa procesowego sprostowaniu podlegają bowiem tylko „oczywiste omyłki pisarskie” – a zatem tylko takie „pomyłki”, które nie tylko mają wyłącznie charakter niejako „techniczny” (związany li tylko z procesem pisemnego sporządzania orzeczenia, nie zaś z „procesem decyzyjnym”), ale przede wszystkim takie, które nie budzą żadnych wątpliwości (są bezsporne; inaczej mówiąc, są oczywistą omyłką pisarską „na pierwszy rzut oka”).

Wskazać następnie należy, że dla oceny wskazanego uchybienia bez znaczenia pozostają wywody pisemnego uzasadnienia zapadłego orzeczenia, co godzi się podnieść z tego oto powodu, że w realiach niniejszego postępowania Sąd pierwszej instancji w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku wskazał był, iż orzekł w stosunku do J. K. (1) „środek karny w postaci przepadku na rzecz Skarbu Państwa kwoty 300 000 złotych tytułem równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z popełniania (przestępstwa)” - zob. s. 34 rzeczonego dokumentu procesowego (zauważyć przy tym trzeba, notabene, że zaskarżonym wyrokiem przedmiotowy środek karny zasądzono „w części” i nie była to „równowartość korzyści majątkowej”, lecz sama „korzyść majątkowa” uzyskana przez wskazanego oskarżonego, jak wynika z treści tego orzeczenia, z przypisanego mu przestępstwa). Rzecz wszak w tym, że pisemne uzasadnienie nie tylko jest dokumentem odrębnym od samego wyroku - i ponadto takim, które nie jest sporządzane w każdej sprawie - ale jego funkcją jest przede wszystkim, z natury rzeczy, wyjaśnienie zapadłego rozstrzygnięcia (jest dokumentem „sprawozdawczym” obrazującym tok rozumowania sądu, które doprowadziło do wydania ściśle określonego orzeczenia); z tego względu nie może stanowić płaszczyzny wyjaśniania występujących w tym rozstrzygnięciu istotnych sprzeczności i prowadzić do swoistego „wskazania”, który ze sprzecznych zapisów jest tym, który odpowiada podjętej przez sąd – i ogłoszonej publicznie - decyzji (dość będzie też dodać, że w przypadku sprzeczności między treścią wyroku a jego uzasadnieniem, decydująca jest treść orzeczenia, które będzie podlegało wykonaniu, zwłaszcza, że to przecież wyrok został ogłoszony publicznie, co stanowi o bycie prawnym tego orzeczenia - a nie jego pisemne uzasadnienie; zob. w tym przedmiocie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., V KKN 531/99, LEX nr 50936).

W realiach osądzonej sprawy, wobec faktu, że przedmiotowy środek karny został zasądzony od oskarżonego J. K. (1) „w części”, a teoretycznie rzecz biorąc obie kwoty - tj. 300 (trzysta) złotych i 300 000 (trzysta tysięcy) złotych - mogły być w tej formule, w niniejszym postępowaniu karnym, w trybie art. 45 § 1 k.k., zasądzone, a zarazem materiał aktowy nie pozwala na ustalenie, która z owych rozbieżnie wskazanych wielkości została przez Sąd pierwszej instancji ogłoszona (a zatem „orzeczona” w publicznie wydanym wyroku), nie sposób wskazać, bez narażenia się na zarzut dowolności, który z tych sprzecznych zapisów został zamieszczony w treści wyroku w wyniku omyłki. W konsekwencji nie sposób, bez żadnych ku temu wątpliwości, przyjąć, że prawidłowym jest bądź to zapis w „formacie cyfrowym” (300), bądź

to zapis w „formacie słownym” (trzysta tysięcy), a następnie, stosownie do tego wniosku, dokonać „sprostowania” zapadłego rozstrzygnięcia (czy to w trybie art. 105 k.p.k., czy poprzez odpowiednią zmianę zaskarżonego orzeczenia).

W ukazanej sytuacji procesowej przedmiotowe uchybienie nie może być ocenione przeto inaczej, aniżeli jako wyraz tzw. bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. W konsekwencji powyższy stan rzeczy nakazywał Sądowi odwoławczemu uchylenie zaskarżonego wyroku (bez badania wpływu tego uchybienia na treść orzeczenia) w części dotyczącej przypadku korzyści majątkowej osiągniętej przez J. K. (1) i w tym zakresie przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania.

W ponownym postępowaniu, o ile Sąd pierwszej instancji uzna, że występują podstawy do orzeczenia środka, o którym mowa w art. 45 § 1 k.k., stosowne rozstrzygnięcie sformułuje w sposób jednoznaczny, zgodny w zapisie „cyfrowym” i zapisie „słownym”.

W odniesieniu do **apelacji obrońcy A. K. (1)** stwierdzić na wstępie trzeba, że okazała się ona zasadną jedynie w tym zakresie, w którym skarżący podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (trzeba dodać, bo autor apelacji tego wprost nie wyartykułował: mającego wpływ na treść wydanego w pierwszej instancji orzeczenia), polegającego na przyjęciu wyrokowego ustalenia, że wskazany oskarżony udzielił pomocnictwa do popełnienia czynu zabronionego polegającego na poddawaniu oleju opałowego procesom chemicznym „w ilości nie mniejszej niż 300 000 litrów” (zob. punkt 2 przedmiotowego środka odwoławczego). Powyższe ustalenie wiązało się z kolei z przyjęciem przez Sąd meriti, że odbiorcy odbarwionego oleju opałowego, a sprzedawanego jako olej napędowy, zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem „w kwocie łącznej nie niniejszej niż 531 000 złotych, co stanowiło mienie znacznej wartości”, co z kolei miało zasadnicze znaczenie dla przyjęcia odpowiedzialności A. K. (1) za czyn w postaci kwalifikowanej (art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 k.k.).

W istocie jednak, o czym niżej będzie mowa, zasługujący na przymiot wiarygodności materiał dowodowy pozwala jedynie na przypisanie A. K. (1) przestępstwa polegającego na tym, że w okresie od lata 2002 r. do jesieni 2002 r. w datach dziennych bliżej nieustalonych, w miejscowości Ł., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, swoim zachowaniem ułatwił A. W. (1), J. K. (1), R. P. (1) popełnienie czynu zabronionego polegającego na poddawaniu oleju opałowego procesom chemicznym, skutkującym wytrąceniem barwnika i znaczników, a przez to zmierzającym do ukrycia jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych, a następnie wprowadzenia w błąd jego odbiorców co do tego, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, w następstwie czego wymienieni doprowadzili bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w ten sposób, że wskazał posesję w miejscowości Ł., na terenie której powyższy proceder był prowadzony, co stanowiło o realizacji, tym działaniem, znamion przestępstwa określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

Sąd odwoławczy nie podzielił natomiast stanowiska skarżącego, jakoby zaskarżony wyrok został obarczony uchybieniem w postaci błędnej, sprzecznej z art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., oceny wyjaśnień oskarżonego A. K. (1) i zeznań A. W. (1), naruszającej przy tym zasadę obiektywizmu określoną w art. 4 k.p.k., jak podniósł skarżący w punkcie 1.a zarzutów wniesionego środka odwoławczego.

Ocena rzeczonych dowodów, zaprezentowana przez Sąd pierwszej instancji (w zakresie prowadzącym do przyjęcia, iż oskarżony K. zrealizował znamiona formy zjawiskowej przestępstwa określanej jako „pomocnictwo” - w rozumieniu art. 18 § 3 k.k. - do popełnienia przestępstwa stypizowanego w art. 286 § 1 k.k., tj. przestępstwa tzw. oszustwa w jego typie podstawowym) w pełni zasługiwała na akceptację Sądu odwoławczego (zob. w szczególności s. 14-16 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Z kolei argumentacja apelacji, przedstawiona przez jej autora na poparcie zarzutu z punktu 1.a, nie mogła przekonywać, bowiem nie tylko pozostawała stricte polemiczną, ale przede wszystkim opierała się na wybiórczym traktowaniu dowodu z zeznań i wyjaśnień A. W. (1). W konsekwencji nie mogło zasługiwać na uwzględnienie twierdzenie skarżącego, jakoby obciążające A. K. (1) depozycje wskazanego świadka charakteryzowały się „brakiem spójności i konsekwencji” (zob. s. 4 omawianej apelacji); ta teza skarżącego, mówiąc wprost, pozostawała absolutnie dowolną, nie mającą żadnego merytorycznego oparcia w realiach dowodowych przedmiotowej sprawy.

Sąd Okręgowy w Lublinie jak najbardziej zasadnie podkreślił, iż A. W. (1) w swych depozycjach, ukazujących rolę A. K. (1) w poddanym osądowi procederze, pozostawał de facto konsekwentny i stanowczy (zob. k. 16, k. 2144, k. 2212, k. 2487, k. 3963v, k. 4521v, k. 4536, k. 4539v oraz s. 15 i s. 18-23 pisemnych motywów zaskarżonego orzeczenia); zaprezentowaną przez Sąd meriti ocenę materiału dowodowego Sąd Apelacyjny w pełni podzielił. Zarazem godzi się podnieść, że przesłanką tego wniosku jest to, że Sąd Okręgowy w Lublinie ocenę wiarygodności wyjaśnień i zeznań A. W. (1), a także, w ich świetle, ocenę wyjaśnień A. K. (1), przeprowadził rzetelnie, w sposób respektujący ustawowe reguły, przy uwzględnieniu całokształtu ujawnionych w toku rozprawy głównej okoliczności, z zachowaniem zasady obiektywizmu. Na prawidłowość i wnikliwość rozumowania Sądu meriti pośrednio przy tym wskazuje zaprezentowana przez ten Sąd ocena depozycji A. W. (1) dotyczących kwestii dostarczenia (co zarzucił A. K. (1) prokurator) A. W. (1), J. K. (1) i R. P. (1) „zbiorników do przechowywania i odbarwiania oleju” (zob. zarzut z punktu III aktu oskarżenia), a czego mu Sąd pierwszej instancji, właśnie W oparciu o przeprowadzoną ocenę dowodu z wyjaśnień i zeznań A. W. (1), nie przypisał w wydanym wyroku (zob. też, między innymi, zeznania tego świadka złożone na rozprawie głównej – k. 4522v, k. 4536, k. 4536v, k. 4539 oraz s. 20 i s. 16-17 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

W powyższym kontekście zaakcentować dalej należy, że A. W. (1) w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym jednoznacznie wskazywał, iż to A. K. (1) wskazał był miejsce w miejscowości Ł. (zob. też k. 2212, k. 2217), w którym miał być realizowany proceder polegający na poddawaniu oleju opałowego procesom chemicznym, prowadzącym do wytrącenia barwnika i znaczników, co zmierzało do ukrycia rzeczywistego przeznaczenia przedmiotowego oleju do celów grzewczych, a które to działanie ukierunkowane było na wprowadzenie w błąd jego odbiorców co do tego, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, a w efekcie skutkowało tym, że A. W. (1), J. K. (1) i R. P. (1) doprowadzili bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia swym mieniem. Z całą mocą trzeba przy tym podnieść, że już z pierwszych depozycji A. W. (1) wynikało, że oskarżony K., w odpowiedzi na jego prośbę, „zaofiarował się”, że znajdzie stosowną lokalizację, mając przy tym pełną wiedzę, że chodzi o miejsce, w którym miał być prowadzony rzeczony proceder odbarwiania oleju opałowego; okoliczność ta wprost wynika z kontekstu zdarzeń opisanych przez A. W. (1) w czasie jego pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego (zob. k. 16), a które to depozycje jednoznacznie potwierdził będąc przesłuchiwanym na rozprawie głównej, pod rygorem odpowiedzialności karnej, przed Sądem Okręgowym w Lublinie (k. 4524). Należy też dodać, że okoliczność, iż A. K. (1) miał pełną świadomość tego stanu rzeczy (tj. tego, że miał znaleźć takie właśnie miejsce, które będzie spełniało niezbędne warunki do prowadzenia przedmiotowego, przestępczego procederu i zadanie to następnie zrealizował - w wykonaniu zamiaru popełnienia przestępstwa w postaci opisanej w wydanym w niniejszym postępowaniu odwoławczym wyroku), A. W. (1) już wprost wyartykułował w trakcie przesłuchania (również w charakterze podejrzanego) w dniu 28 lutego 2008 r. (zob. k. 2144), a które to wyjaśnienia również w całości potwierdził jako zgodne z prawdą na rozprawie głównej przed Sądem Okręgowym w Lublinie (k. 4539v). W obliczu tych dowodów nie mogło przeto przekonywać dalsze twierdzenie skarżącego, również będące kanwą omawianego zarzutu apelacji, iż w sprawie brak jest dowodów, że w momencie wskazywania A. W. (1) przedmiotowej posesji w miejscowości Ł. nie wiedział on, że czyni to w celu umożliwienia realizacji procederu odbarwiania oleju opałowego. Dodać do tego trzeba, że to ostatnie działanie, z natury rzeczy, w jednoznaczny i oczywisty sposób miało na celu ukrycie faktu, że poddawany procesom chemicznym olej jest w rzeczywistości przeznaczony do celów grzewczych, nie zaś do napędu pojazdów mechanicznych - a to dla wprowadzenia w błąd jego odbiorców co do tego, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego, co siłą rzeczy prowadziło do tego, że nieustaleni z tożsamości odbiorcy takiego „produktu” byli pokrzywdzonymi przestępczym działaniem, bowiem w ten sposób zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia swym mieniem. Wypada przy tym podnieść, że akcentowany przez skarżącego fakt, iż A. W. (1) na rozprawie głównej w dniu 18 września 2018 r. użył sformułowań, iż oskarżony K. „raczej wiedział”, że we wskazanym przez niego miejscu będzie miał miejsce proceder odbarwiania oleju opałowego, że „mógł o tym wiedzieć” (zob. k. 4524v), a które to stwierdzenia - zdaniem obrońcy A. K. (1) - mogłyby sugerować, że oskarżony nie miał świadomości, że wskazując rzeczony miejsce w Ł. ułatwia popełnienie przedmiotowego czynu zabronionego i nie działał w tym celu (zob. s. 5 apelacji), nie ma decydującego znaczenia. Powołane przez apelującego fragmenty zeznań A. W. (1) należy wszak oceniać w kontekście całokształtu jego wyjaśnień i zeznań, w tym, w szczególności,

uwzględniając, iż stanowczo potwierdził jako zgodne z prawdą wyjaśnienia, w których wprost wskazywał, iż A. K. (3) miał świadomość rzeczonych okoliczności i działał w zamiarze ułatwienia innym osobom (w tym samemu A. W. (1)) realizacji przestępstwa oszustwa (we wskazanej wyżej formule). Z kolei skarżący powołał się, jak wskazano, jedynie na wybiórczo traktowane fragmenty zeznań A. W. (1), nie bacząc przy tym, że owe fragmenty nie mogą mieć waloru dowodu stanowczego nie tylko dlatego, że co innego wynika z oceny całokształtu składanych przez niego wyjaśnień i zeznań, nie tylko w postępowaniu przygotowawczym, ale też przed Sądem (zob. między innymi k. 3963v, k. 4521v), ale już także chociażby z tego powodu, że świadek wypowiadając przytoczone przez skarżącego zdania (zob. s. 5 apelacji) wskazał zarazem, że stwierdza tak w oparciu o to, co pamięta w chwili składania przedmiotowych zeznań (a zatem po upływie ponad szesnastu lat od poddanych osądowi zdarzeń). W takich zatem realiach, gdy A. W. (1) jednocześnie stanowczo twierdził, że w postępowaniu przygotowawczym podawał prawdziwe fakty (zob. w szczególności: k. 16, k. 2144, k. 4524, k. 4539), a na rozprawie opierał się li tylko już na tym, co pozostało mu z tych zdarzeń w pamięci, uwzględniając zasady doświadczenia życiowego, logicznego rozumowania i rozsądnej oceny, nie sposób uznać, w oparciu o przytoczone przez skarżącego fragmenty zeznań świadka, że jego pozostałe depozycje nie są wiarygodne, albowiem nie był on „konsekwentny” (zob. s. 4 i 5 omawianej apelacji). Dość będzie ponownie podkreślić, że oceny depozycji A. W. (1) (a także wyjaśnień samego oskarżonego) należy dokonywać, tak jak uczynił to Sąd meriti, w kontekście ich całokształtu, a nie wyrwanych z kontekstu pojedynczych zdań, wypowiedzianych przy tym przez przesłuchiwanego ze swoistym „zastrzeżeniem”, że wypowiadając je opiera się wyłącznie na tym, co „dzisiaj” (tj. w czasie rozprawy głównej) pamięta (zob. k. 4524v). Warto przy tym przypomnieć, że z wyjaśnień i zeznań A. W. (1), w pełni zasługujących na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności (bowiem nie ma - opartych na racjonalnych przesłankach rozumowania - podstaw do stwierdzenia, że są to bezpodstawne pomówienia), wprost wynika, że zwracając się do A. K. (1) o „wyszukanie stosownego miejsca”, co było wynikiem realizacji ustaleń dokonanych z R. P. (1), „wtajemniczył (A. K. (1)) w plany” (tyczące się magazynowania i odbarwiania oleju opałowego w tej lokalizacji) i to właśnie w związku z nimi – co trzeba wyraźnie podkreślić – prosił go o „znalezienie odludnego miejsca” (zob. k. 2144). Rzecz o tyle jest godna szczególnego zaakcentowania, że właśnie cel, któremu miało służyć miejsce wskazane przez A. K. (1) siłą rzeczy musiał być mu znany, jeśli podjęte przez niego działania miałyby mieć sens (jak to ujął A. W. (1) – oskarżony K. „musiał mieć wyobrażenie jakie miejsce i co jest potrzebne” – zob. k. 2144, k. 4539v; zob. też zeznania tego świadka z rozprawy głównej – k. 4521v). Dodać zarazem należy, że kwestię tę prawidłowo i przekonująco rozważył Sąd pierwszej instancji, dochodząc następnie do trafnych wniosków (zob. s. 16 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku), których skarżący w żadnym razie nie podał skutecznie w wątpliwość (w istocie te przesłanki rozumowania Sądu w swych wywodach pominął). W świetle powyższych okoliczności zagadnienie zamiaru, z jakim działał A. K. (1) w tej postaci, którą przyjął Sąd meriti (zob. s. 22-23 oraz s. 31-32 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku) jawi się wręcz jako oczywiste, a czysto polemiczna próba podania go w wątpliwość, podjęta przez skarżącego (zob. s. 5 apelacji), w żadnym razie nie mogła dowieść wadliwości przyjętych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń co do realizacji przez oskarżonego K. znamion pomocnictwa do popełnienia czynu określonego w art. 286 § 1 k.k. – w postaci ostatecznie przyjętej w wyroku Sądu Apelacyjnego.

W tym stanie rzeczy wskazać należy, że Sąd odwoławczy w pełni podzielił oceny, wnioski i ustalenia Sądu pierwszej instancji dotyczące czasu i miejsca przestępczego działania A. K. (1) (od lata 2002r. do jesieni 2002r. w datach dziennych bliżej nieustalonych w miejscowości Ł., woj. (...)), działania tego oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (w tym kontekście godzi się wskazać na treść art. 115 § 4 k.k., w świetle którego bez znaczenia pozostawały wywody skarżącego, iż sam A. K. (1) nie uzyskał z popełnionego czynu korzyści majątkowej – zob. s. 5 apelacji), a także zaprezentowane przez Sąd meriti prawnokarne oceny jego czynu (polegającego na wskazaniu posesji w miejscowości Ł., na terenie której miał być i był prowadzony proceder odbarwiania oleju opałowego), a które to oceny skutkowały konkluzją, iż oskarżony K. swoim zachowaniem ułatwił A. W. (1), J. K. (1) i R. P. (1) popełnienie czynu zabronionego określonego w art. 286 § 1 k.k., realizując znamiona formy zjawiskowej przestępstwa wskazanej w art. 18 § 3 zd. pierwsze k.k. (tzw. pomocnictwa), przy czym istotą czynu, którego popełnienie oskarżony K. „ułatwił”, było poddanie oleju opałowego procesom chemicznym, skutkującym wytrąceniem barwnika i znaczników, w następstwie czego wymienieni osobnicy doprowadzili bliżej nieustalonych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem; w tym zakresie argumentacja apelacji w żadnym razie nie wykazała wadliwości rozumowania Sądu pierwszej instancji. Dla porządku należy przy tym dodać, o czym była już mowa wyżej, że wyrokowe ustalenie

Sądu Okręgowego w Lublinie, iż działanie oskarżonego K. ułatwiło A. W. (1), J. K. (1) i R. P. (1) popełnienie czynu zabronionego polegającego na poddaniu oleju opałowego procesom chemicznym „w ilości nie mniejszej niż 300.000 litrów”, pozostawało, w odniesieniu do tej ostatniej wielkości, ustaleniem dowolnym, pozbawionym dostatecznie pewnych podstaw dowodowych (za trafne w tym kontekście uznał Sąd Apelacyjny wywody zawarte na s. 8-9 apelacji obrońcy A. K. (1)). Nie tylko bowiem brak jest przesłanek, aby przyjąć, że taka właśnie ilość oleju opałowego została odbarwiona w miejscowości Ł., ale przede wszystkim żadna z okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej nie dowodzi, że zamiarem oskarżonego A. K. (1) było ułatwienie wskazanym osobnikom procederu odbarwienia właśnie wyżej wskazanej ilości przedmiotowego oleju. Rację ma przy tym Sąd Okręgowy podnosząc, że granice odpowiedzialności A. K. (1) wyznacza jego zamiar (zob. s. 32 pisemnych motywów wydanego w pierwszej instancji orzeczenia), a skoro nie ma dowodów, że oskarżony rzeczywiście miał zamiar ułatwienia popełnienia czynu, którego elementem było odbarwienie powołanej ilości oleju, to tym samym nie ma podstaw do przypisania mu odpowiedzialności za przestępstwo pomocnictwa do oszustwa skutkującego doprowadzeniem odbiorców rzeczonoego oleju do niekorzystnego rozporządzenia mieniem „w kwocie łącznej nie niniejszej niż 531.000 zł, co stanowi mienie znacznej wartości”; w konsekwencji tego stanu rzeczy, przyjęcia błędnych ustaleń faktycznych (w ukazanym zakresie), niezasadnie przypisano A. K. (1) popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. – w istocie bowiem w sprawie możliwe było jedynie przypisanie mu działania realizującego znamiona określone w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k.

Podnieść w tym miejscu ponownie trzeba, że podjęty przez wskazanych sprawców proceder polegający na odbarwianiu oleju grzewczego w oczywisty sposób (na co wskazują zasady racjonalnego rozumowania i co również wprost wynika z wyjaśnień i zeznań A. W. (1)) zmierzał do ukrycia jego rzeczywistego przeznaczenia do celów grzewczych - a w konsekwencji wprowadzenia w błąd odbiorców przedmiotowego oleju co do tego, że uzyskany w ten sposób produkt spełnia parametry jakościowe oleju napędowego (kwestia ta będzie jeszcze omówiona poniżej, a to w odniesieniu do zarzutu z punktu 1.b apelacji obrońcy A. K. (1) i wywodów zawartych na stronie 6 jej uzasadnienia). W tym ostatnim zakresie Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko apelującego prokuratora, który w punkcie III wywiedzionego środka odwoławczego, dotyczącego orzeczenia zapadłego w stosunku do A. K. (1), zasadnie zarzucił wyrokowi Sądowi pierwszej instancji obrazę art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., mającą wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia - a to poprzez użycie nieprecyzyjnego sformułowania: „a w konsekwencji wprowadzenia w błąd odbiorców co do nabywanego oleju”. Rzecz bowiem w tym, że owo sformułowanie nie oddawało we właściwy (wystarczający) sposób istoty podlegającego subsumpcji ustalenia faktycznego – niezawodnie trafnie dokonanego – to jest tego, na czym polegało, stanowiące znamię czynu określonego w art. 286 § 1 k.k., działanie sprowadzające się do „wprowadzenia w błąd” odbiorców odbarwionego oleju opałowego, skutkujące doprowadzeniem ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

Na koniec niniejszego fragmentu rozważań godzi się też dodać, że bez znaczenia dla oceny trafności kwestionowanych przez skarżącego obrońcy A. K. (1) ustaleń faktycznych, stanowiących przesłankę rozstrzygnięcia w przedmiocie procesu, pozostawały wywody odnoszące się do braku precyzyjnego wyjaśnienia „sposobu” wskazania przez oskarżonego przedmiotowej posesji (zob. s. 4 apelacji omawianej apelacji obrońcy A. K. (1)). Dość będzie w tym kontekście podnieść, że w świetle zgromadzonego w sprawie, a wiarygodnego materiału dowodowego, nie budzi żadnych wątpliwości to, że oskarżony K. „wskazał” rzeczono miejsce – notabene ustalenie to odpowiada działaniu polegającemu, między innymi, na tym, że „pokazuje się, gdzie się ktoś lub coś znajduje”, „zwraca się uwagę na coś”, „daje się wskazówki, informuje o czymś” (zob.: <https://sjp.pwn.pl/słowniki/wskazywać/html>), a desygnatem tych pojęć bez wątplenia jest to, co uczynił był A. K. (1) (dla porządku należy zauważyć, że jego działanie A. W. (1) opisał bliżej w wiarygodnych zeznaniach złożonych przed Sądem pierwszej instancji – zob. k. 4536; zob. też s. 20 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Ukazane realia faktyczne nie pozostawiają więc wątpliwości, że subsumpcja czynu A. K. (1) pod znamiona formy zjawiskowej przestępstwa określonej w art. 18 § 3 zd. pierwsze k.k. (ukierunkowanej na popełnienie przez wskazanych sprawców czynu określonego w art. 286 § 1 k.k.) jest w pełni prawidłowa (ponad wszelką wątpliwość przypisane mu działanie ułatwiło popełnienie przestępstwa oszustwa przez wskazanych w treści orzeczenia sprawców - zob. też w tym przedmiocie s. 31-32 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku); tym samym za niezasadny należało uznać zarzut podniesiony przez skarżącego, jak alternatywny, w punkcie 3.b omawianej apelacji.

Już wyżej wskazano, że w wyrokowym opisie czynu ostatecznie przypisanego A. K. (1) przyjęto ustalenie, że odbiorcy uzyskanego w przedmiotowym procesie odbarwiania oleju opałowego „produktu” byli wprowadzeni w błąd co do tego, że spełnia on parametry jakościowe oleju napędowego (w następstwie czego byli doprowadzani do niekorzystnego rozporządzenia mieniem; zob. też w tym przedmiocie s. 12 i s. 27 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, gdzie Sąd meriti powyższe okoliczności ustalił w tożsamy sposób, w sytuacji gdy w treści wydanego wyroku ograniczył się do ogólnikowego sformułowania: „co do nabywanego oleju”).

W związku z tym należy w tym miejscu podnieść, że nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut podniesiony w punkcie 1.b apelacji obrońcy oskarżonego K.. W sprawie nie było żadnych przeszkód procesowych, aby opinię Instytutu (...) (k.1926-1935), sporządzoną na potrzeby innego postępowania, uznać za miarodajny dowód; stąd zarzut obraży art. 193 k.p.k. był całkowicie chybionym. Z kolei w kontekście wywodów skarżącego, podniesionych na poparcie rzezonego zarzutu (zob. s. 6 apelacji), zwrócić trzeba uwagę na zakres dowodowego wykorzystania tej opinii przez Sąd Okręgowy w Lublinie – otóż Sąd ten odwołał się do ustaleń biegłych jedynie w zakresie „teoretycznych ustaleń” (zob. s. 3, s. 24, s. 27-28 pisemnych motywów wydanego w pierwszej instancji orzeczenia), nie zaś w odniesieniu do badania jakichkolwiek „próbek” paliwa, co było zabiegiem prawidłowym i trafnym. Ocena wartości dowodowej tej opinii, przedstawiona przez Sąd pierwszej instancji, również zasługuje na pełną akceptację (zob. s. 24 pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku); argumentacja apelacji w żadnym razie nie wykazała jej wadliwości. Dość będzie jeszcze tylko dodać, że odwołanie się skarżącego do fragmentów wypowiedzi A. W. (1) (zob. s. 6 apelacji oraz k. 3962v, k. 3964v) o tyle nie zmienia oglądu rzeczy, że przecież z dowodu z zeznań tego świadka zarazem wprost wynika, że jego przekonanie o tym, że odbarwiony olej opałowy miał takie same parametry jak olej napędowy, opierało się na absolutnie subiektywnych i dowolnie traktowanych przesłankach (zob. k. 4520).

W tych realiach za bezzasadny należało też uznać tyczący się wskazanych okoliczności zarzut podniesiony w punkcie 1.c apelacji obrońcy oskarżonego A. K. (1), a także, podniesiony jako ewentualny, zarzut z punktu 3.a tego środka odwoławczego. W pozostałym zakresie zarzut ten również okazał się chybionym. Skoro dokonane w sprawie ustalenia faktyczne jednoznacznie wskazują na realizację przez A. K. (1) znamion czynu określonego w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., nie sposób, również przy uwzględnieniu instytucji idealnego zbiegu czynów wynikającej z art. 8 § 1 k.k.s., skutecznie twierdzić, że odpowiedzialność karna A. K. (1) winna być rozważana jedynie na płaszczyźnie przepisów Kodeksu karnego skarbowego (zob. s. 7-8 przedmiotowej apelacji).

Wobec przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za przestępstwo zakwalifikowane w art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., a nie za czyn kwalifikowany z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., zdezaktualizował się zarzut z punktu 4 apelacji; stąd nie ma potrzeby bliższego jego omawiania. Zmiana kwalifikacji czynu przypisanego oskarżonemu A. K. (1) (z czynu w typie „kwalifikowanym” na czyn w typie „podstawowym”) skutkować musiała złagodzeniem wymierzonych mu kar (odpowiednio do: ośmiu miesięcy pozbawienia wolności i do stu pięćdziesięciu stawek dziennych po czterdzieści złotych każda z nich). Tak ukształtowane kary nie przekraczają stopnia winy oskarżonego i niezawodnie spełniają ustawowe cele określone w art. 53 § 1 i 2 k.k.

Z tych wszystkich powodów Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w sposób wynikający z punktu I.1 orzeczenia wydanego w niniejszym postępowaniu odwoławczym.

Zarazem, skoro nie zachodziła konieczność dokonania dalszych zmian zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie, został on w pozostałej części, w stosunku do A. K. (1), utrzymany w mocy (pkt III wyroku Sądu Apelacyjnego), co obejmuje, w szczególności, rozstrzygnięcie Sądu pierwszej instancji o warunkowym zawieszeniu wykonania orzeczonej w stosunku do A. K. (1) kary pozbawienia wolności na pięcioletni okres próby (przy czym prawomocnie określony wymiar tej kary wynosi osiem miesięcy, co wypada przypomnieć dla porządku).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie opłaty, wynikające z punktu I.2 wyroku Sądu Apelacyjnego, opiera się na treści art. 10 ust. 1 w zw. z art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 t.j. – z późn. zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k., który to ostatni przepis (nadto w związku z art. 634 k.p.k.) stanowił także podstawę prawną zwolnienia A. K. (1) od obowiązku zapłaty wydatków poniesionych w niniejszym postępowaniu odwoławczym.